

Zgłoszenie Komisji zgodne z art. 95 ust. 4, 5 i 6 Traktatu WE — Wniosek o utrzymanie w mocy lub wprowadzenie środków krajowych bardziej rygorystycznych niż przepisy przewidziane przez środek harmonizujący WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 245/02)

1. W dniu 29 czerwca 2007 r. Republika Austrii poinformowała Komisję, zgodnie z art. 9 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 842/2006 z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych gazów cieplarnianych ⁽¹⁾ (dalej zwanego „rozporządzeniem”) o środkach krajowych przyjętych w 2002 r. (BGBl. II nr 447/2007 zarządzenie Federalnego Ministra Rolnictwa i Leśnictwa, Środowiska i Gospodarki Wodnej w sprawie zakazów i ograniczeń dotyczących fluorowęglowodorów, perfluorowęglowodorów oraz sześćciufluorku siarki (tzw. zarządzenie HFC-PFC-SF₆), opublikowane w Dzienniku Ustaw Republiki Austrii w dniu 10 grudnia 2002 r.), zmienionego następnie zarządzeniem BGBl. II nr 139/2007, z dnia 21.6.2007 r. (zwanego dalej „zarządzeniem”).
2. „Zarządzenie” dotyczy trzech gazów cieplarnianych sklasyfikowanych na podstawie protokołu z Kioto do Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, z których większość wywiera znaczny wpływ na ocieplenie globalne: fluorowęglowodory (HFC), perfluorowęglowodory (PFC) oraz sześćciufluorek siarki (SF₆).
3. Zarządzenie zawiera zakaz wprowadzania do obrotu i stosowania wyżej wymienionych gazów cieplarnianych oraz zakaz ich stosowania w niektórych urządzeniach, zespołach i produktach, chyba że są wykorzystywane w celach badawczych, rozwojowych lub analitycznych.
4. Szczegółowe przepisy dotyczące zakazów i warunków dopuszczalności są wymienione w §§ 4 do 17 zarządzenia.
5. Austriacki Trybunał Konstytucyjny następnie stwierdził (na mocy decyzji z dnia 9 czerwca 2005 r. i 1 grudnia 2005 r., opublikowanych przez ministra federalnego w Dzienniku Ustaw Republiki Austrii odpowiednio w dniu 9 sierpnia 2005 r. oraz w dniu 24 lutego 2006 r.) nieważność dopuszczalnej wartości współczynnika globalnego ocieplenia 3 000 dla HFC określonej w § 12 ust. 2 wers 3 przedmiotowego zarządzenia, jak również klauzuli wyłączenia określonej w § 12 ust. 2 wers 3 lit. a) zarządzenia, jako sprzecznych z prawem.
6. Po zmianie w 2007 r. zarządzenie uwzględnia również pewne złagodzenia ograniczeń dotyczących sektora chłodniczego i urządzeń klimatyzacyjnych, w celu dostosowania ich do przepisów rozporządzenia (WE) nr 842/2006. Przenośny sprzęt chłodniczy i klimatyzacyjny nie jest już objęty zarządzeniem, natomiast zakazy w odniesieniu do urządzeń stacjonarnych dotyczą wyłącznie małych modułów o ilości chłodziwa nie większej niż 150 g oraz sprzętu wolnostojącego o ilości chłodziwa 20 kg i większej. Wprowadzono również zmiany w zakresie obchodzenia się z preparatami aerozolowymi zawierającymi fluorowęglowodory oraz stosowania sześćciufluorku siarki, w celu osiągnięcia zgodności z prawodawstwem UE.
7. Ustawodawstwo austriackie z 2002 roku obowiązywało zanim Komisja przedstawiła wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych ⁽²⁾, który został ostatecznie przyjęty w ramach procedury współdecyzji i opublikowany w czerwcu 2006 r. Austriackie ustawodawstwo zostało następnie zmienione w 2007 r. Celem rozporządzenia (WE) nr 842/2006 jest ograniczenie emisji fluorowanych gazów objętych protokołem z Kioto, głównie poprzez ograniczenie możliwości ich rozprzestrzeniania (art. 3) w okresie użytkowania produktów i sprzętu zawierających te gazy (zapobieganie wyciekom i ich naprawa), oraz poprzez ich odzyskiwanie (art. 4) gdy okres użytkowania dobiegnie końca. W przypadku gdy stwierdzono istnienie alternatyw opłacalnych na poziomie wspólnotowym, a jednocześnie uznano, że niemożliwa jest poprawa zapobiegania wyciekom, zaś odzyskiwanie jest technicznie niewykonalne, rozporządzenie ustanawia ograniczoną liczbę zakazów stosowania i wprowadzania do obrotu (odpowiednio art. 8 oraz art. 9 ust. 1 i 2).
8. Rozporządzenie ma podwójną podstawę prawną: art. 175 ust. 1 Traktatu WE w odniesieniu do wszystkich przepisów z wyjątkiem art. 7, 8 i 9, których podstawę prawną stanowi art. 95 Traktatu WE z uwagi na wpływ, jaki wywierają one na swobodny obrót towarami na jednolitym rynku WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 14.6.2006, str. 1.

⁽²⁾ COM(2003)492 z dnia 11 sierpnia 2003 r.

9. Artykuł 9 rozporządzenia określa zasady wprowadzania do obrotu, a ściślej zakazuje wprowadzania do obrotu szeregu produktów i sprzętu zawierających wymienione w rozporządzeniu fluorowane gazy cieplarniane, lub których funkcjonowanie uzależnione jest od tych gazów. Ponadto jego ust. 3 lit. a) stanowi, że państwa członkowskie, które do dnia 31 grudnia 2005 r. wprowadziły środki krajowe, które są bardziej restrykcyjne niż środki określone w niniejszym artykule i które są objęte zakresem zastosowania rozporządzenia, mogą utrzymać w mocy wspomniane środki krajowe do dnia 31 grudnia 2012 r. Jednak zgodnie z ust. 3 lit. b) tegoż artykułu środki te oraz ich uzasadnienie muszą zostać zgłoszone Komisji i muszą być zgodne z Traktatem WE.

10. Zarządzenie wprowadzające surowsze przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu jest zatem bardziej rygorystyczne niż obecnie obowiązujące prawodawstwo wspólnotowe.

11. Republika Austrii twierdzi, że tego typu przepisy są konieczne, aby mogła się wywiązać z zobowiązań podjętych w ramach protokołu z Kioto, to znaczy z zobowiązania do ograniczenia o 13 % całkowitego poziomu emisji gazów cieplarnianych do 2012 r., co rzeczywiście wymaga podjęcia wzmoczonego wysiłku w odniesieniu do wszystkich źródeł emisji gazów cieplarnianych.

12. Austria podkreśla, że zgłoszenie spełnia wymogi klauzuli ochronnej ustanowionej na mocy art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, a szereg dziedzin (pianki, przemysł elektroniczny) uregulowanych przez obowiązujące przepisy krajowe nie wchodzi w zakres obszarów uregulowanych przepisami wspomnianego rozporządzenia.

13. Oprócz tego zmiany zarządzenia w 2007 r. spowodowały zniesienie i złagodzenie niektórych z zakazów oraz lepsze dostosowanie do prawodawstwa UE. Austria zakłada, że w rozumieniu art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 złagodzenie środków krajowych zgłoszonych Komisji powinno być akceptowalne dla państw członkowskich.

14. Niniejsze zawiadomienie będzie oceniane w świetle rozporządzenia (WE) nr 842/2006 oraz zgodnie z art. 95 ust. 4 lub 5 Traktatu WE. Komisja ma do dyspozycji sześć miesięcy na zatwierdzenie lub odrzucenie przepisów krajowych, w trakcie których sprawdzi czy nie są one środkiem arbitralnej dyskryminacji lub ukrytym ograniczeniem w handlu i czy nie stanowią one przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

15. Wszelkie komentarze dotyczące niniejszego zgłoszenia winny być przesłane do Komisji w ciągu 30 dni od opublikowania niniejszego obwieszczenia. Wszelkie komentarze nadesłane po upływie owych 30 dni nie będą brane pod uwagę.

16. Dodatkowych informacji na temat wyżej wymienionego austriackiego zgłoszenia udziela:

European Commission
General Directorate Environment
DG ENV. C.4 — Industrial Emissions and protection of the ozone layer
Pan Peter Horrocks
tel: (32-2) 295 73 84
Adres poczty elektronicznej: peter.horrocks@ec.europa.eu
